

ВИСНОВОК

**про наукову новизну, теоретичне та практичне значення
результатів дисертації Шапошник Анастасії Олександрівни на тему
«Послуги в інноваційній сфері та їх договірно-правове забезпечення»,
поданій на здобуття ступеня доктора філософії
за спеціальністю 081 «Право»**

Обґрунтування вибору теми дослідження та її зв'язок із планами наукових робіт університету. Ключовими домінантами сучасного етапу розвитку суспільного виробництва, орієнованого на забезпечення сталого розвитку вітчизняної економіки, є масштабна інноватизація виробничих процесів, у тому числі пов'язаних з наданням послуг. У сучасній економіці сутнісна роль інновацій об'єктивується у переході до нових технологічних укладів й інтелектуалізації основних чинників виробництва та визнання інноваційних технологій основною конкурентною перевагою, що має стратегічне значення.

Зростаючі в геометричній прогресії потреби сучасного суспільства сьогодні вже неможливо задовольнити без залучення інновацій у процес суспільного виробництва. Як наслідок, формуються нові сектори економіки, модернізується сфера послуг, удосконалюються базові виробничі технології та з'являються нові високотехнологічні галузі сфери послуг. Інновації особливо важливі для сфери послуг, як однієї з найперспективніших галузей економіки, що забезпечує мультиплікативний ефект економічної системи як такої.

Поширення та динамічний розвиток інноваційних процесів у межах цієї царини є одним з основних напрямів економічного розвитку, що має забезпечити підвищення рівня конкурентоспроможності вітчизняного третинного сектору економіки в глобальному економічному середовищі. Невіддільною частиною оптимізації соціально-економічних процесів у країні є нормативно-правове забезпечення розвитку сфери послуг як інноваційної, що за сьогоденних умов існування набуває особливого значення.

Підґрунтям нормативно-правового регулювання інноваційної діяльності є Господарський кодекс України, Закони України «Про інноваційну діяльність», «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності», тощо. Проте ціла низка положень означених нормативних актів є застарілими та має фрагментарний характер, відповідно позбавляє можливості забезпечення всебічного системного регулювання відносин, що виникають у сфері інноваційної діяльності, пов'язаної зокрема з наданням інноваційних послуг.

Усе вищевказане дає підстави стверджувати, що проведення комплексного дослідження господарсько-правового, у тому числі договірного, регулювання відносин з надання послуг в інноваційній сфері є надзвичайно актуальним.

Роботу виконано у відповідності з планом науково-дослідних робіт Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого і в межах державної цільової комплексної програми «Правове забезпечення реалізації політики держави на пріоритетних напрямках економічного розвитку та у сфері екологічної безпеки» (номер державної реєстрації 0111U000962).

Тему дисертації обговорено на засіданні кафедри господарського права та затверджено Вченою радою Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого 21 листопада 2017 р. (протокол № 3).

Наукове завдання, розв'язання якого отримано в дисертації. Метою дисертації є дослідження правової природи послуг в інноваційній сфері, а також розробка теоретичних підходів до господарсько-правового, у тому числі договірного, регулювання відносин, пов'язаних з їх наданням, та формування на основі отриманих висновків, пропозицій та рекомендацій щодо вдосконалення національного законодавства з цих питань.

Для досягнення поставленої мети дослідження було визначено такі завдання:

- з'ясувати сутність та визначити характер співвідношення понять «послуги в інноваційній сфері» та «інноваційні послуги»;
- здійснити класифікацію послуг в інноваційній сфері;
- визначити кваліфікаційні ознаки інноваційної послуги як об'єкта інноваційної діяльності та з'ясувати основні етапи її проектування;
- провести класифікацію договорів про надання послуг в інноваційній сфері;
- охарактеризувати нормативно-правове забезпечення інноваційної діяльності в Україні загалом та діяльності з надання послуг в інноваційній сфері зокрема;
- окреслити вектор подальшого розвитку правового регулювання господарсько-договірних відносин, пов'язаних із наданням послуг в інноваційній сфері;
- сформулювати основні напрями інноватизації сфери послуг;
- надати пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства про інноваційну діяльність з урахуванням особливостей євроінтеграційних процесів в Україні.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що дисертація є першою у вітчизняній науці господарського права спеціальним комплексним дослідженням послуг в інноваційній сфері та їх договірно-правового забезпечення як чинника зміцнення інноваційного потенціалу національної економіки й залучення інвестицій в інноваційну сферу, а також створення додаткових можливостей для виходу на світовий ринок національних підприємств-виробників інноваційної продукції.

На основі проведеного дослідження дисертантом отримані й виносяться на захист такі положення й висновки, що мають наукову новизну:

уперше:

1. У межах понятійного апарату інноваційного права, як підгалузі господарського права, запропоновано розмежування послуг в інноваційній сфері на інноваційні (послуги, що є різновидом інноваційної продукції) та допоміжні (послуги, що підвищують ефективність та результативність інноваційного процесу). Критерієм такого розмежування визначено характер співвідношення означених послуг з інноваційним процесом (циклом). Інноваційні послуги є товароспроможним результатом кінцевого етапу

інноваційного процесу (циклу), на який поширюється режимні вимоги щодо провадження інноваційної діяльності, безпосереднім об'єктом якої вони є; допоміжні послуги можуть надаватися на кожному з етапів інноваційного процесу (циклу) задля його оптимізації, у тому числі створення нових об'єктів інноваційної діяльності.

2. Запропоновано авторське визначення поняття інноваційної послуги як конкурентоздатної нової або технологічно вдосконаленої (більш високої якості) послуги, процес надання якої засновано на інноваційній технології / технологіях (кваліфікованих за результатом державної експертизи уповноваженим органом як інноваційні технології), що забезпечує можливість отримання нових та / або додаткових соціально-економічних ефектів у третинному секторі економіки. Допоміжними в інноваційній сфері є послуги, що надаються в межах інноваційної інфраструктури з метою оптимізації інноваційного циклу шляхом створення необхідного організаційно-майнового забезпечення інноваційних процесів.

3. Ознаками інноваційних послуг визначено: а) прямий зв'язок з інноваційною діяльністю, товароспроможним результатом якої вони є; б) здатність до створення соціально-економічних ефектів на мікро та макро рівнях (підвищення конкурентоспроможності підприємств-послугодавців, технологічного рівня відповідного сегмента сфери послуг, сприяння появі нових високотехнологічних галузей / підгалузей третинного сектору економіки, забезпечення розвитку інноваційного потенціалу держави та зміна технологічних устроїв тощо); в) відповідний рівень новизни (інноваційності) з точки зору галузевого сегментування вітчизняної економіки (такі послуги є новими для економіки України та / або для певної галузі економіки або мають значно вищі техніко-економічні показники порівняно з аналогічними послугами, представленими на відповідному ринковому сегменті); г) відповідний рівень новизни (інноваційності) з точки зору технологічної складової – технологічного процесу надання послуг (обов'язкове застосування інноваційних для даного виду послуг технологій). Відсутність технологічної складової в процесі надання послуг, навіть за умови суттєвих якісних змін у її характеристиках, може її характеризувати тільки як «послугу-новинку» або удосконалену (модернізовану) традиційну послугу.

4. Обґрунтовано положення про варіативну природу інноваційної послуги як об'єкта господарських правовідносин, детерміновану динамізмом розвитку сфери послуг та прискоренням процесів комодитизації інноваційних технологій, покладених в основу процесів надання послуг, як наслідок, «втратою» останніми елементів новизни (вторинна комодитизація об'єктів, створених на ґрунті цих технологій). Причинами зростаючої комодитизації інноваційних послуг, з одного боку, є насичення (перенасичення) ринку послугами, процес надання яких пов'язаний з застосуванням однакових та / або подібних (неконкуруючих) технологій, внаслідок чого інноваційна послуга трансформується в традиційний для відповідного ринкового сегмента продукт); з іншого боку, технологічне вдосконалення наявних та поява нових (конкуруючих) інноваційних технологій надання послуг (кожна інноваційна

технологія має свої технологічні межі, пов'язані з вичерпуванням її можливостей на певному ринковому сегменті). Визначено необхідність створення господарсько-правового механізму державного моніторингу процесів інноватизації третинного сектору економіки та одночасно процесів галузевої дифузії технологій з метою безперервного спостереження та обліку стану освоєння та впровадження інноваційних технологій у різні галузі нематеріального виробництва та визначення усталених (базових) для цих галузей технологій.

5. Здійснено комплексну класифікацію послуг в інноваційній сфері за низкою критеріїв, зокрема: формою втілення результату послуг (послуги, які мають уречевлений результат; послуги, які не мають уречевленого результату); структурою послуги (послуги, що мають однорідну (просту) структуру, комплексні послуги / послуговий продукт); способом взаємодії послугодавця та замовника (послуги, що надаються під час безпосередньої взаємодії замовника та виконавця; послуги, що не передбачають безпосередньої взаємодії замовника та виконавця); типом послуги (господарсько-виробничі послуги; господарсько-споживчі послуги; внутрішньогосподарські послуги); галузевою належністю (фінансові послуги, інформаційно-консультаційні послуги, інформаційно-телекомунікаційні послуги, транспортні послуги, медичні послуги, сільськогосподарські послуги та ін.) тощо.

Виокремлено як спеціальний (комплексний) класифікаційний критерій інноваційних послуг – рівень їх інноваційності з точки зору ступня технологічної новизни процесу їх надання та територіально-галузевих меж комерціалізації: 1) інноваційні послуги, які не мають національних та міжнародних (світових) аналогів; 2) інноваційні послуги, які не мають національних аналогів, однак є аналогом інноваційних послуг на міжнародному ринку послуг; 3) послуги, які є національними інноваційними аналогами традиційних для вітчизняної економіки (її певної галузі) послуг та значно перевищують їх за техніко-економічними показниками своєї ефективності / результативності. Означений критерій запропоновано взяти за основу формування правових режимів інноваційної діяльності, предметом якої є надання інноваційних послуг.

6. В умовах фрагментарності законодавчого регулювання інноваційної діяльності в сфері послуг визначено потребу багаторівневого договірною регулювання процесу проєктування (планування освоєння) інноваційних послуг, як виду інноваційної продукції, до виробничого відтворення, що містить: розробку експериментального проєкту інноваційної послуги та моніторинг очікуваного технологічного та комерційного потенціалу від його реалізації; безпосередню реалізацію експериментального проєкту інноваційної послуги, оцінку його результативності та можливих ризиків майбутньої комерціалізації; формування необхідних організаційно-майнових засад комерціалізації створеної моделі інноваційної послуги (матеріально-технічної бази та підготовки кваліфікованого персоналу) для її систематичного відтворення як виду інноваційної продукції). На цих етапах

проектування відбувається укладення різних видів договорів, як-от: про спільну інноваційну діяльність, про трансфер технологій, про виконання науково-технічних робіт та інші, а також договорів про надання допоміжних послуг в інноваційній сфері (договорів про надання послуг у сфері патентно-ліцензійної діяльності, зокрема з інформаційного пошуку, організації проведення експертизи, реєстрації прав на об'єкти інтелектуальної власності; договорів про надання маркетингових та консалтингових послуг в інноваційній сфері; договорів про надання послуг технологічного аудиту та комплексних інжинірингових послуг; договорів про надання послуг з оцінки майнових прав на інноваційні технології, інноваційні продукти; договорів про надання послуг зі страхування інноваційних ризиків тощо).

Запропоновано законодавче закріплення договору про надання інноваційних послуг, який крім істотних умов для договорів про надання певних видів послуг, повинен містити істотну умову про використання інноваційної технології (технологій) у процесі надання таких послуг із визначенням гарантованих для замовника результатів її застосування.

удосконалено положення про:

1. Застосування вузького підходу при тлумаченні змісту поняття «інновації» в сфері суспільного виробництва (чіткої прив'язки до об'єктів права інтелектуальної власності та / або результатів науково-дослідних робіт) з метою запобігання розмиванню його меж.

2. Основні етапи розробки (проектування) інноваційної послуги, якими є: 1) підготовка матеріально-технічної бази для здійснення інноваційної послуги; 2) моделювання інноваційної послуги в межах інноваційної діяльності (підготовка експериментального проєкту щодо надання інноваційної послуги); 3) реалізація експериментального проєкту щодо надання інноваційної послуги 4) підготовка персоналу для надання інноваційної послуги як виду інноваційної продукції.

3. Відмежування поняття «інноваційна послуга» від суміжних категорій, як-от: «послуга-новинка», «інтелектуальна послуга». Послугою-новинкою є послуга, що надається усталеним способом, зокрема за допомогою традиційних технологій, однак має суттєві якісні зміни в характеристиках або є новою для певного сегмента ринку. Інтелектуальною є послуга, зміст якої утворює інтелектуальна (знаннємістка) послугова діяльність, що потребує спеціальних (професійних) знань від її виконавця та має високий ступінь індивідуалізації.

4. Різноманітність правової природи послуг, що надаються в інноваційній сфері, через що існує потреба розгалуженого договірно-правового регулювання відносин з їх надання. Запропоновано кваліфікування договорів з надання інноваційних послуг як договорів інноваційного типу, особливістю якого є безпосередній зв'язок предмета договору з предметом інноваційної діяльності послугодавця / виконавця інноваційних послуг. Договори з надання допоміжних послуг в інноваційній сфері, які не передбачають створення самостійних результатів (об'єктів) інноваційної

діяльності, а тільки оптимізують процес її здійснення, класифікуються як договори інноваційного характеру.

5. Класифікацію договорів з надання послуг в інноваційній сфері: за етапами інноваційного процесу (за стадією фундаментальних та прикладних досліджень; за стадією проєктно-конструкторських розробок; за стадією освоєння інноваційного об'єкта; за стадією експлуатації інноваційних об'єктів); за предметною ознакою (договори на надання інжинірингових послуг (інженерно-консультаційних послуг з підготовки, технічного забезпечення процесу виробництва й передачі інноваційного продукту); договори на надання маркетингових послуг, пов'язаних з випуском інновацій на ринок (попереднє дослідження, зондування ринку, адаптація виробу для різних ринків збуту); договори з надання патентно-ліцензійних послуг з охорони прав інтелектуальної власності (розробка та реєстрація знаків (як в Україні, так і за її межами), патентно-інформаційний пошук); договори з надання консультативно-дорадчих послуг із підвищення рівня знань та вдосконалення практичних навичок щодо впровадження у виробництво інновацій (послуги з навчання, підготовки та перекваліфікації персоналу у зв'язку з впровадженням інноваційних технологій та / або методів у сферу суспільного виробництва); договори з надання послуг страхування інноваційних ризиків; договори щодо юридичного супроводження інноваційної діяльності тощо); за видом діяльності суб'єктів господарювання в інноваційній сфері (договори з фінансового забезпечення інноваційної діяльності, зокрема її інвестування (договір інноваційного інвестування; договір з надання страхових послуг суб'єктам інноваційної діяльності, зокрема щодо страхування інноваційних ризиків); договори з інформаційно-посередницького забезпечення інноваційної діяльності (надання рекламних, маркетингових, аутсорсингових, юридичних та інших послуг, надання яких потребує спеціальних знань, та договори з надання посередницьких послуг, пов'язаних з комерціалізацією результатів інноваційної діяльності); договори з організаційно-управлінського забезпечення інноваційної діяльності (договори спільного управління; договори фінансового управління; договори управління кадрами; консалтинг та інші) тощо.

6. Основні напрями інноватизації сфери послуг, які повинні отримати правове забезпечення: створення та функціонування інноваційних кластерів; державно-приватне партнерство в сфері інноваційної діяльності; державна підтримка інноваційних підприємств сфери послуг; інвестиційна діяльність венчурних фондів; упровадження інноваційних ваучерів; запровадження дійових механізмів залучення інвестицій в інноваційну сферу; правове забезпечення страхування інноваційних ризиків тощо.

7. Необхідність формування єдиної національної інноваційної системи (навіть при існуванні поодиноких елементів), призначення якої – продукування інновацій та повномасштабна інноватизація національної економіки. Сьогоднішній стан із законодавчої регламентації інноваційної діяльності є продуктом браку стратегічного бачення та послідовної державної політики щодо переведення України на інноваційний курс розвитку,

формування національної інноваційної екосистеми (сукупності інституцій, взаємовідносин, а також всіляких видів ресурсів, задіяних під час виробництва та вживання наукових знань та технологій, що забезпечують розвиток інноваційної діяльності), яка забезпечувала б його здійснення й збільшувала піднесення інноваційної культури в країні, користуючись, крім фінансових, й іншими механізмами розвитку інноваційної діяльності.

набули подальшого розвитку положення про:

1. Визнання основними бар'єрами інноваційного розвитку сфери послуг: несформованість державної та регіональної інноваційної політики, відсутність сучасних програм інноваційного розвитку країни; незадовільний стан фінансування наукових досліджень та їх подальшої комерціалізації, відсутність довгострокового кредитування, ускладнення процедури кваліфікації інноваційних проєктів, та, як наслідок, слабкі мотиваційні чинники впровадження інновацій, нерозвинена вітчизняна інноваційна інфраструктура та незацікавленість в інноваційному інвестуванні тощо.

2. Внутрішні та зовнішні чинники, які стимулюють інноваційний розвиток сфери послуг, відтак мають перебувати в епіцентрі уваги держави. До внутрішніх чинників належать: компетенції та навички персоналу підприємств інноваційної інфраструктури, керівний персонал, стратегії розвитку компанії, тип бізнесу, час роботи на відповідному ринку; до зовнішніх факторів можна віднести: технологічний прогрес, зміну потреб споживачів, інфраструктуру знань, скорочення життєвого циклу товару / послуги, посилення конкуренції в глобальному масштабі тощо.

3. Перспективність розвитку інноваційного законодавства та необхідність усунення законодавчих дисфункцій та прогалин забезпечення його узгодженості та систематизації (прийняття Інноваційного кодексу України) з урахуванням міжнародних стандартів сформованих в цій царині («Посібник Фраскати», «Посібник Осло», «Зелена Книга про інновації» тощо), а також активізації міжнародного співробітництва за участю України (перегляд наявних двосторонніх угод з міжнародного науково-технічного співробітництва, прийняття нових міжнародних актів з питань інноваційного співробітництва).

Обґрунтованість і достовірність отриманих результатів дослідження. Положення, висновки та рекомендації, що містяться в дисертації, науково обґрунтовані та достовірні. Це обумовлено застосуванням сукупності загальнонаукових і спеціальних методів наукового пізнання, застосування яких у взаємозв'язку дозволило досягти поставленої мети. Так, у процесі роботи над дисертацією використовувались як загальнонаукові методи наукового пізнання (історичний, діалектичний, системно-структурний), так і спеціально-наукові методи (порівняльно-правовий, логіко-юридичний).

Діалектичний метод осягнення явищ та процесів був використаний задля визначення наукових підходів до аналізу категорій інноваційні послуги та послуги в інноваційній сфері та їх місце в господарсько-правовому обороті (1.2, 1.3). Історико-правовий метод застосовувався при дослідженні еволюції

сутності поняття сервісні інновації (1.1). Завдяки системно-структурному методу були досліджені правові особливості договірному забезпечення діяльності з надання інноваційних послуг, розроблено класифікацію договорів (2.1, 2.2, 2.3). За допомогою порівняльно-правового методу вивчено та узагальнено зарубіжний досвід нормативно-правового регулювання надання послуг в інноваційній сфері (3.2). Логіко-юридичний метод дослідження дозволив з'ясувати сучасний стан правового забезпечення інноваційної діяльності та діяльності з надання послуг в інноваційній сфері як її окремої складової за законодавством України та зарубіжних країн та подано пропозиції щодо вдосконалення законодавства у цій сфері (3.1, 3.3).

Практичне значення одержаних результатів полягає у тому, що сформульовані в ході дослідження наукові положення і пропозиції можуть бути використані в нормотворчій діяльності держави як такої, у процесі удосконалення господарського законодавства, складанні відповідних програмних документів, а також у навчально-методичній роботі, при підготовці наукових і навчальних видань, підручників, навчальних програм курсу «Господарське право України», «Інноваційне право» та інших.

Апробація матеріалів дисертації. Результати дослідження пройшли належну апробацію і позитивно сприйняті науковою громадськістю. Основні положення, висновки та пропозиції, як результат дисертаційного дослідження були оприлюднені під час особистої участі авторки з науковими повідомленнями й доповідями на науково-практичних і наукових конференціях різного рівня (міжнародних, всеукраїнських, регіональних) і на засіданнях «круглих столів», як-то: Всеукраїнська наукова конференція «Теорія та практика сучасної юриспруденції» (м. Харків, 25 березня 2018 р.); круглий стіл «Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів» (м. Харків, 8 червня 2018 р.); Міжнародна науково-практична конференція молодих учених «Юридична осінь» (м. Харків, 14 листопада 2018 р.); круглий стіл «Завдання господарсько-правової політики держави в умовах четвертої промислової революції» (м. Харків, 20 березня 2019 р.); науково-практична конференція «Теорія та практика сучасної юриспруденції» (м. Харків, 20 грудня 2020 р.).

Повнота викладу матеріалів дисертації в публікаціях здобувача. Основні теоретичні положення й висновки, сформульовані в дослідженні, знайшли відображення у 10 наукових публікаціях, з яких 4 статті у фахових наукових виданнях України, одна стаття в міжнародному спеціалізованому виданні й тези 5 наукових повідомлень і доповідей на конференціях.

Список публікацій здобувача за темою дисертації та відомості про апробацію її матеріалів:

Наукові праці, в яких відображені основні результати дослідження:

1. Шапошник А. О. До питання про визначення послуг в інноваційній сфері. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 9. С. 64–67.

2. Anastasiia Shaposhnyk. The concept of services in the innovation sphere and their legal features. *Visegrad journal on human rights*. 2019. № 6 (volume 3). P. 243–248.

3. Шапошник А. О. Сучасний стан нормативно-правового регулювання інноваційної діяльності та діяльності з надання послуг в інноваційній сфері в Україні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2019. № 58 (Том 1). С. 148–151.

4. Шапошник А. О. Диджиталізація та її вплив на сервісні інновації. *Право та інноваційне суспільство* : електрон. наук. вид. 2019. № 2 (13). URL: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2019/12/Shaposhnyk13.pdf>.

5. Шапошник А. О. Договірне забезпечення діяльності в інноваційній сфері: поняття та особливості. *Право і суспільство*. 2020. № 6. С. 71–76.

Наукові праці, які засвідчують апробацію результатів дослідження:

1. Шапошник А. О. Щодо проблематики послуг в інноваційній сфері. *Теорія та практика сучасної юриспруденції*: матеріали XV Всеукраїнської наукової конференції. (м. Харків, 25 берез. 2018 р.). Харків: ФОП Бровін О. В., 2018. С. 261–263.

2. Шапошник А. О. Щодо окремих видів інноваційних послуг. *Правова наука та інноваційна діяльність в умовах євроінтеграційних процесів*: зб. матеріалів круглого столу (м. Харків, 8 черв. 2018 р.). Харків: Право, 2018. С. 140–143.

3. Шапошник А. О. Окремі аспекти історії розвитку поняття «інноваційні послуги». *Юридична осінь 2018 року*: зб. тез доповідей та наук. повідомл. учасників всеукр. наук. конф. молодих вчених та студентів (м. Харків, 14 листоп. 2018 р.) / за заг. ред. А.П. Гетьмана. Харків: Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого: Друкарня Мадрид, 2018. С. 374–376.

4. Шапошник А. О. Ознаки інноваційних послуг. *Завдання господарсько-правової політики держави в умовах четвертої промислової революції*: матеріали круглого столу (м. Харків, 20 берез. 2019 р.). Харків: ФОП Бровін О. В., 2019. С. 97–99.

5. Шапошник А. О. Правові аспекти маркетингового договору в інноваційній сфері. *Теорія та практика сучасної юриспруденції*: матеріали XXVI науково-практичної конференції (м. Харків, 20 груд. 2020 р.). Том № 1. Харків, 2020. С. 269–270.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана українською мовою з правильним вживанням юридичної та спеціальної термінології. Стиль викладення матеріалу дослідження – науковий.

У результаті попередньої експертизи дисертації Шапошник А. О. на тему «Послуги в інноваційній сфері та їх договірно-правове забезпечення» у межах фахового семінару, який було проведено на базі кафедри господарського права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, та за результатами голосування (з 14 осіб, які взяли участь у голосуванні, за – 14; проти – 0; утримались – 0).

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Шапошник А. О. на тему «Послуги в інноваційній сфері та їх договірно-правове забезпечення».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Шапошник А. О. відповідає спеціальності 081 «Право» та Тимчасового порядку присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою КМУ від 06.03.2019 р. № 167 «Про присудження ступеня доктора філософії».

3. Рекомендувати дисертацію Шапошник А. О. на тему «Послуги в інноваційній сфері та їх договірно-правове забезпечення» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Рецензент:

завідувач кафедри господарського права
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого,
доктор юридичних наук, професор

Д. В. Задихайло

Рецензент:

асистент кафедри господарського права
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого,
доктор юридичних наук, доцент

Т. І. Швидка

Мідпис	<i>Задихайло Д. В.</i>
Засвідчую	<i>Швидка Т. І.</i>
Нач. ВК	<i>Швидка Т. І.</i>
	<i>10. 2021</i> р.